

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנו אלא בלוקה מן התגר, אבל בלוקה מבעל הבית - חייב להחזיר.	וכן תני תנא קמיה דרב נחמן:											■
וכי בעל הבית בעצמו דשן?	אמר ליה רב נחמן:											ז
איסמיה?	אמר ליה: [תנא]											^
לא, תתרגם מתניתין כגון שדשן על ידי עבדו ושפחתו הכנענים.	אמר ליה: [רב נחמן]											◇
אף השמלה היתה בכלל כל אלו, ולמה יצאת - להקיש אליה, לומר לך: מה שמלה מיוחדת - שיש בה סימנין ויש לה תובעין, אף על דבר שיש בו סימנין ויש לו תובעים - חייב להכריז.												■
מאי בכלל כל אלו?												^
בכלל (דברים כ"ב) כל אבדת אחיך.	רבא:											◇
למה לי דכתב רחמנא שור חמור שה ושמלה?	רבא:											ז
צריכי, דאי כתב רחמנא שמלה, הוה אמינא: הני מילי - בעדים דגופה וסימנין דגופה, אבל חמור בעדים דאוכף וסימנין דאוכף - אימא לא מהדרינן ליה, כתב רחמנא חמור, דאפילו חמור בסימני האוכף.												◇
שור ושה דכתב רחמנא למה ליה?												ז
שור - דאפילו לגזיות זנבו, ושה - לגזיותיו.												◇
ולכתוב רחמנא שור, דאפילו לגזיות זנבו, וכל שכן שה לגזיותין												ז
חמור דבור לרבי יהודה, ושה דאבידה לדברי הכל קשיא.	אלא אמר רבא:											◇
ואימא לגללים הוא דאתא												ז
גללים אפקורי מפקר להו.												◇
ודילמא לסימנין הוא דאתא?												ז
דאיבעיא לן: סימנין דאורייתא או דרבנן												^ ז
כתב רחמנא שה - דאפילו בסימנין מהדרינן, וסימנין דאורייתא												ז
מדקתני להו תנא לסימנין גבי שמלה,	אמרי:											◇
מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנין ויש לה תובעין - חייב להכריז, אף כל דבר שיש בו סימנין ויש לו תובעין - חייב להכריז	דקתני:											■
שמע מינה דשה לאו לסימנין הוא דאתא.												!
(דברים כ"ב) אשר תאבד - פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה.	תנו רבנן: [ת"ק]											■
ומצאתה - פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה.	רבי יהודה:											■
מאי בנייהו?												^
משמעות דורשין איכא בנייהו. מר נפקא ליה מאשר תאבד - ומר נפקא ליה מומצאתה.	אביי:											◇
ולמאן דנפקא ליה מאשר תאבד האי ומצאתה מאי עביד ליה?												ז
ההוא מיבעי ליה לכדרבנאי	[ת"ק]											!
ומצאתה - דאתאי לידיה משמע.	דאמר רבנאי:											◇
ולמאן דנפקא ליה מומצאתה, האי אשר תאבד מאי עביד ליה?												ז
מבעי ליה לכדברי יוחנן.	[רבי יהודה]											!
מניין לאבידה ששטפה נהר שהיא מותרת - שנאמר כן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה - מי שאבודה הימנו ומצויה אצל כל אדם, יצתה זו שאבודה הימנו ואינה מצויה אצל כל אדם.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											■
ואידך, הא דרבנאי מנא ליה?												ז
נפקא ליה מומצאתה.	[רבי יהודה]											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ^ תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	
ואידך, הא דרבי יוחנן מנא ליה?											◇
נפקא ליה ממנו.	[ת"ק]										◇
ואידך											◇
ממנו לא משמע ליה.	[רבי יהודה]										◇
פרוטה שהזולה איכא בנייהו. מאן דאמר מאשר תאבד - איכא, ומאן דאמר מומצאתה - ליכא.	רבא:										◇
ולמאן דאמר אשר תאבד - הא בעינן ומצאתה וליכא											◇
אלא, פרוטה שהוקרה איכא בנייהו. מאן דאמר ומצאתה - איכא, ומאן דאמר אשר תאבד - ליכא.											◇
ולמאן דאמר ומצאתה, הא בעינן אשר תאבד וליכא											◇
אלא, פרוטה שהוקרה והזולה וחזרה והוקרה איכא בנייהו. מאן דאמר אשר תאבד - איכא, ומאן דאמר ומצאתה - בעינן דאית בה שיעור מציאה משעת אבידה ועד שעת מציאה.											◇
סימנין דאורייתא או דרבנן?	איבעיא להו:										◇
מאי נפקא מינה											◇
לאהדורי גט אשה בסימנים. אי אמרת דאורייתא - מהדרין, ואי אמרת דרבנן, כי עבוד רבנן תקנתא - בממונא, אבל באיסורא - לא עבוד רבנן תקנתא.											◇
אף השמלה היתה בכלל כל אלו, ולמה יצאת - להקיש אליה ולומר לך: מה שמלה מיוחדת שיש לה סימנין ויש לה תובעין - חייב להכריז, אף כל דבר שיש לו סימנין ויש לו תובעין - חייב להכריז	תא שמע:										◇
תנא תובעין אצטריכא ליה, סימנין כדי נסבא.											◇
חמור בסימני אוכף	תא שמע:										◇
אימא: בעדי אוכף.											◇
(דברים כ"ב) והיה עמך עד דרש אחיך אתו, וכי תעלה על דעתך שיתגנו לו קודם שידרשנו? אלא, דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי. מאי לאו בסימנין?	תא שמע:										◇
לא, בעדים.											◇
אין מעידין אלא על פרצוף הפנים עם החוטם, אף על פי שיש סימנין בגופו ובכליו.	תא שמע:										◇
שמע מינה: סימנין לאו דאורייתא											◇
גופו - דארוך וגוין, כליו - דחישין לשאלה.	אמרי:										◇
אי חישין לשאלה, חמור בסימני אוכף היכי מהדרין?											◇
אוכף, לא שאולי אינשי אוכפא, משום דמסקב ליה לחמרא.	אמרי:										◇
איבעית אימא: כליו - בחזירי ובסומקי.											◇
מצאו קשור בכיס או בארנקי ובטבעת, או שמצאו בין כליו - אפילו לזמן מרובה כשר.	אלא הא דתניא:										◇
ואי סלקא דעתך חישין לשאלה, כי מצאו קשור בכיס אמאי כשר? ניהוש לשאלה											◇
כיס וארנקי וטבעת לא משאלי אינשי. כיס וארנקי - משום דמסמני, וטבעת משום דמוזיף.	אמרי:										◇
לימא כתנאי:											◇
אין מעידין על השומא	[ת"ק]										◇
מעידין על השומא.	אלעזר בן מהבאי										◇
מאי לאו בהא קמיפלגי:											◇
סימנין דרבנן	דתנא קמא סבר:										◇
סימנין דאורייתא.	ואלעזר בן מהבאי סבר:										◇
דכולי עלמא סימנין דאורייתא, והכא - בשומא מצויה בבן גילו קמיפלגי.	רבא:										◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה < מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-אלו מציאות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שומא מצויה בבן גילו	מר סבר: [ת"ק]									!		
שומא אינה מצויה בבן גילו.	ומר סבר: [אלעזר בן מהבאי]									!		
איבעית אימא: דכולי עלמא שומא אינה מצויה בבן גילו, והכא - בסימנין העשוין להשתנות לאחר מיתה קמיפלגי.										!		◇
סימנין עשוים להשתנות לאחר מיתה	מר סבר: [ת"ק]									!		
סימנין אין עשוים להשתנות לאחר מיתה.	ומר סבר: [אלעזר בן מהבאי]									!		
איבעית אימא: דכולי עלמא שומא אינה עשויה להשתנות לאחר מיתה. וסימנין דרבנן, והכא בשומא סימן מובהק הוא קמיפלגי										!		◇
מר סבר: שומא סימן מובהק הוא	מר סבר: [אלעזר בן מהבאי]									!		
ומר סבר: שומא לאו סימן מובהק הוא.	ומר סבר: [ת"ק]									!		
אם תמצו לומר סימנין לאו דאורייתא היכי מהדרינן אבידתא בסימנין - דניחא ליה למוצא אבידה דנהדר בסימנין, כי היכי דכי אבדה ליה לדידה נמי נהדרו ליה בסימנין.	רבא:											◇
וכי אדם עושה טובה לעצמו בממון שאינו שלו?	רב ספרא לרבא:									!		
אלא: ניחא ליה לבעל אבידה למיהב סימנין ולמשקליה. מידע ידע דעדים לית ליה, ומימר אמר: כולי עלמא לא ידעי סימנין מובהקים דידה, ואנא יהיבנא סימנין מובהקים דידה ושקלנא לה.	[רב ספרא]											◇
אחד הלוח משלשה - יחזיר ללוח, שלשה שלוח מן האחד - יחזיר למלוח	[רבא]-אלא הא דתנן, רבן שמעון בן גמליאל:									!		◇
ניחא ליה ללוח לאהדורי ליה למלוח?										!		
התם סברא הוא, אחד הלוח משלשה יחזיר ללוח - דגבי לוח שכיחי, גבי מלוח לא שכיחי, שמע מינה מלוח נפול. שלשה שלוח מאחד יחזיר למלוח - דגבי מלוח שכיחי, גבי לוח לא שכיחי.	אמר ליה: [רב ספרא]									!		◇